

KO SE ODPREJO OČI.

Vsnul sem zadnji sen v mrzlem trepetu.
Vzbudil sem se na onem svetu.

Kaj sem videl, kaj sem doznal?
Na kolena sem pal
in jecljaj:

Kako sem ubog, ubog,
kako si dober, neskončno dober, Bog! —

Jos. Lovrenčič.

ORANŽE POJO:

Štiri oranže —
zlatorumene,
sočnovabljive,
pesem pojo mi:

»Zunaj sije pomlad,
— mlad, — mlad, — mlad;
zunaj večerni mir,
— nemir, — nemir, — nemir.«

Pesem brez konca.

ENOLIČNO ŽIVLJENJE.

(Staroegiptovska slika.)

Vrsta gre za vrsto:
Vsi možje so eden,
vsi koraki eden,
vsi gibljaji eden,
vsi obrazi eden.

Samo valpet, ki gre za njimi
s težkim bičem v roki,
se od njih razlikuje.

Ivan Sadar.

ŠUMEČI ŠKOLJKI.

Šumiš, šepečeš, poješ tiho, zdaj močneje
poemo vzvišeno vesoljnega morja;
zdaj rahlo: to je plesk valov ob brežne meje,
zdaj burno: to je hrum razpenjenih vodá.

Šumeča školjka morska, duša si pojoča:
iz večnosti morja te je priklical Bog;
v ljubezni nežno-tiha, v srdu burno-vročá,
tvoj spev — je večne pesmi le odmev ubog.

Iz nje šumi, zveni in vanjo se izliva,
in v njej v zagrobnem molku spev zamrl bo tvoj.
Zamrl? Utihnil? Ne! Le pesem večnoživa
bo vplela glas njegov v akord prekrasni svoj.

Milan Kuret.